

שוקת המריבה

באוהלו של סולימאן אליהויל הסבו אורחים רבים. השעה הייתה עשר ושלושים, בבוקרו של יום חרפי גשום, ואנשי ה' שבט העדיפו להתכנס באוהל החם, סביב ספלוני קפה.

הם טרם הגישו את הקפה אל פיהם, כאשר נשמעה לפתע שעת פרסות. כאלל אליקראנאוי הגיע רכוב על סוסתו, נכנס בבהלה לאוהל.

„אחמד אל טלאקה נמצא ליד שברי המים, הודיע ליושי האוהל. „הוא משקה את צאנו יחד עם בנו עקל“.

למען הוזהר. הודעה זו הקפיצה מ' מקומם את בני משפחת אבו ג'בר. להם היה ריב ישן עם אחמד. טבועים קודם פרצה ביניהם חגיגה על רקע שתי-מרה, ומאז טרם נערכה הסוכחה המסורתית.

כשהגו במקרה זה, מוכרות ביתיים הודנה (שביתת-ריב), ושטח שתי המשפחות כחולק לאיזורים נפרדים, חסומים בפני הצד ש' כנגד, עד שישלימו.

צינור המים נמצא בשטחה של משפחת אבו ג'בר, והימצאותו של אחמד — שביקש להשקות את צאנו — במקום, היוותה הפרה ברורה של החוק הבדוי הבלתי-כתוב.

כאיש אחד קמו כל אנשי אבו ג'בר, החלו צועדים לכיוון צינור המים. בידיהם היו אלות ורובים, וכולם תוררים רוח-קרב. האורחים שנותרו באוהל הבינו את ה' עלול להתרחש. הם מיהרו לקרוא לכאלל, שלחו אותו על סוסתו לבקש מאחמד ש' יסתלק מהמקום, לפני שיגיעו לשם בני אבו ג'בר.

בדירה חלף כאלל על-פני המשפחה ה' נזעמת, הגיע אל אחמד. „למען השם ולמען מוחמד“ קרא אליו, „הסתלק מכאן תננע אסוף“.

אולם אחמד סירב לזוז. כאלל טובב את סוסתו, חזר כדי לנסות ולהרגיע את אנשי אבו ג'בר המתקרבם. אולם הוא כה נחפז בהירתו, עד שחלף על פניהם, הצליח לעצור תוך סוסתו רק במרחק חמישים מטר מאחוריהם.

אש ורימונים. ההתנגשות בין שתי המשפחות הייתה בלתי-נמנעת. מריב-שפתים עברו הניצים לריב אלות, ועד מהרה שלף אחמד את אקדחו והריק את המחטנית ל' עבר וקפיו. כמוהו עשה גם בנו עקל, ששלף תוך כמה שניות לפצוע את אחד התוקפים ברכו ובראשו. כשאזלו גם כדורי ריו, שלף מחגורתו שני רימונים — אותם מצא בשדה-אימונים צבאי והטמינם באדמה של שעת-צורך — הטיל אותם לעבר אנשי ג'בר. שניהם לא התפוצצו. לאחר מכן עלה על סוסתו, נסוג משדה-הקרב ביחד עם אביו.

איזה חוק? תוך שעות ספורות נצט' רו השנים על-ידי המשטרה, הואשמו ב' נסיון לרצח.

בבית-המשפט כבר עורך-הדין חיים קא' יזם, באשמה. טען הוא: „פעולתם של ה' נאשמים נעשתה מתוך הגנה עצמית על גו' פם ורכושם. התוקפים היו רבים מהם, ו' ניסו לסלקם בכוח ממקום בו זכאים היו לעמוד לסי חוקי המדינה“.

בית-המשפט, אשר העדיף אף הוא להס' תמך על החוק הפיליכ מאשר על נוהג ה' מסורת הבדוית, זיכה את הנאשמים. נראה שגם אחמד כבר בחוק אבותיו. כאשר הוש' מע פסק-הדין המוכה, קם על רגליו, קרא בקול באולם בית-המשפט: „יחי הצדק ה' ישראלי“.

דרכי חיים

חתימה טובה

בקושי שככה הסערה, שהתעוררה בשב' עון הגרמני שטרן סביב כתבתו של אורי זן על גרמניה של היום (העולם הזה 1269). כאשר הצליח השבועון לעורר סע' רה חושה. הנושא, הפעם: אהבתו של יהודי יליד-גרמניה בשם ואגנר, שחזר לא מכבר לגרמניה וביקש לשאת אשה גרמנית ארית. אבי הנערה, עורך-הדין וילהלם שניידר, בן העיר לייבורג, התנגד לכך בחריפות.

גם הפעם זכה השבועון לנחשול אדיר של מכתבים למערכת, רובם מידי אנטי' שמים יצוניים, חלקם מידי פרו-שמיים. בין השאר:

פאול שאכה מהעיר נויידי: „כגרמני, אני מתבייש עבור אבי הנערה!“

(המשך בעמוד 22)

זמרים רובינא ואינשטיין עם הניטאריסט כרייממן אשרי הנפרור שנקלג — ואולי יצית להבה

אנשים

לא מכית שמאי

דני צור, בנו של הרמטכיל צבי (צ'רה) צ'ור, הוא ילד אגרסיבי במקצת, ונהוג להראות לחבריו בגן-הילדים את גות וזרועו. אמו של אחד המובסים מיהרה אל הגן והיתרתה בדני שלא יוסיף להכות את בנה. דני הודקף מולה וקרא: „אבא שלי הוא רמטכיל“! האם, אשתו של רס"ר ותיק בצה"ל, הסמיקה מכעס, תפסה בזרועו של דני ואמרה לו: „אבא של בני משרת את אביך 14 שנה, אבל אין זה אומר שבני ישרת אותך. אולי זה יהיה להיפך“! . . . אילו דייקה אסתר רופין, אשתו של רפאל רופין, שגירי ישראל בטאני גאנייקה, לבוא לפגישה שקבעה, היתה מו' נעת סערה גדולה במדינה הצעירה. הסערה פרצה אחרי שראש הממשלה, ג'וליוס ניררה פקד לגרש מהמדינה את פליטים ארנסן, בעל-מלון יהודי בדאר א-סאלם, על שזה ביקש משלושה אפריקאים לעזוב את בית-המלון שלו. רק אחרי שיצאו השלושה התברר לבעל בית-המלון כי היו אלה ראש עיריית דאר א-סאלם, חברת פרלמנט ואשת מיניסטר, שעמדו להיפגש עם אסתר רופין. אסתר, שאחיה 20 דקות, הגיעה למלון אחרי שהשלושה כבר עזבו אותו. . . .

בויכוח פומבי על המימשל הצבאי, שנערך השבוע באוניברסיטת בראיזן הדתית, נתח' יושב-ראש ועדת-החוק והבטחון מאיר ארגוב ומנה אחד-עשר נימוקים נגד ביטול המימשל הצבאי, כשקם לדבר סגן יושב-ראש הכנסת החירות, אריה בריינלי עזר, הצהיר לקול צחוקם של הסטודנטים הנוכחים: „כרגע נוססו לי אחד-עשר נימר קים מדוע אני בעד ביטול המימשל ה' צבאי“! . . . לצחוק ולתשואות סיערות לא פחות זכה ח"כ מפ"ם יעקב ריפ' ריין, שהצהיר לפני המאיינים הדתיים: „אם ראש הממשלה, דויד בריינרין זקוק כל כך לאמונה, הוא יכול למצוא אותה כאן בארץ ואינו מוכרח לנסוע כל-כך רחוק כדי לחפש אותה“! . . . אחד הנאמים הרא' שיים בכנס למען יהדות רוסיה, שנערך השבוע בתל-אביב, היה ח"כ תרות, יוחנן באדר, שעמד בדבריו על הצורך בהתירות רבה בכל פרשת היחסים עם ברית-המועצות. כסטיים באדר את דבריו, קים אחד הנוכ' חים ושאל: „אז מה בכל זאת אפשר לעשות למען יהודי רוסיה? השב לו באדר: „היה לי פעם רופא שהיה נוהג לעוק לי עצה כזו: „אם רצונך להיות בריא — קודם כל אל תויק לעצמך“! . . . דעה מסוימת מקורית, הביע ראש המפלגה למשטטים

באיו שפה התנהלה השיחה בין השגירי לבין מנהל משרד החוק בנימין המאמרים בסרוד, ענה בודרוב: „ברוסיה, כמוכן, ב' עזרת המתורגמן של משרד החוק“! „ואיך הרוסית שלו?“ שאל גוברניק. „בדיוק כמו שלך“! סיים השגירי את הדושיה בחיוך אדיב. . . תקרית נכונה, המעמידה באור בלתי-חיובי את אנשי החברה הישראלית הנוצצת, קרתה השבוע, כאשר ערך שגירי בורמה ישראל אי-מאונג-מאונג מסיבת קוקטייל ביתית בחהילתו, הזמין אליה ששה זוגות ישראליים. מכל המוזמנים הופיע רק סגן ראש עיריית רמת-גן, שלום זיסמן. . . השבוע גילה מיופה-כח שגיריות גאנה, קורדואו קורסה את סוד נאומיו המוצלחים. לאחר נאום מוצלח נוסף על מדיניות גאנה בפני אגודת האקדמאים התל-אביבית, התחזה קורסה: „שיאפתי האמיתית היתה להיות מטיף באפטיסטי ואף למדתי זאת בנעוריי באקדמיה דתית. עד היום אני מופיע במולדתי מעת לעת כמטיף חובב“! . . . ברמת-גן, עיר מגוריו של דובר ה' משטרה, דויד בריישי, קים מינוי סל' פון נוסף הנושא שם זה. מדי פעם היה הדובר מקבל תלונות מאותו אורח על כי אנשים רבים מטרידים את מנוחתו, בחוש' כם שזהו ביתו של הדובר. „הדברים הגיעו לידי כך שחששתי לחיי מפני אותו אורח הנושא את שמי“! הסביר השבוע בריישי הדובר, כשסיפר מדוע, שלא כבשנים ה' קודמות, החליט הפעם להכניס את שמו לספר המינויים.

***

פחד גבהים

את מסיבות הפרידה שלו מהארץ ומחיי הרחוקה, לפני יציאתו להתנתן בפאריס עם רותי ליימורחי ולסייר במזרח הרחוק, ערך המשורר חיים חפר בשתי מהדורות: תל-אביבית וירושלמית. בתל-אביב שרו לכ' בודו כל המוזמנים את שירי הפלמ"ח שלו. ושהקן יהיבה, יהודה אפרוני חיקה

ספונטנית את חברי-הליטארטון שמעון פינקל, צבי פרידלנדר וחנה רובי נא. את המסיבה הירושלמית ערך חיים פיינק. להפתעתו הרבה נוכח שלמסיבה הופיעו רק חבריו להגנה, בעוד שכל חבריו מלחמי נעדרו. אחד הנוכחים נזכר לפתע שבדיוק באותה שעה מתקיים שידור קול ישראלי לזכרו של מפקד לחי' אברהם (יאיר) שטרן. המסובים ביקשו להקשיב לתכנית בהמתנים לחבריהם. הם הופתעו נוכח התנגדותו של בעל פינק רייב רובי שילד, שסרב לפתוח את המקלט בהצהירו: „אצלי הם מוחתרמים עוד מאז שפרצה הגה ושברו לי את הרהיטים“! . . . מסיבה נוספת ערך חיים חפר בביתו של דן בריימון. שנשאר אלמנקש למשך ה' שבועיים האחרונים. לאחר ששלה את אשתו לשחיץ החליק בסקי. דן הכין למסיבת ה' הזלילה ארוחה בתבלינים מיוחדים, עליהם בלבד טרח במשך יום שלם. . . על סיוט פרטי שלו, שנמשך כל זמן הצגת רשומון בחיפה, סיפר במאי התיאטרון ה' חיפאי, יוסף מילוא, בסיכום הופעות ה' התיאטרון בהגנה זו בחיפה. גורם הסיוט היה חיים טופול, הסובל מפחד גבהים עז מתקופת חינוכו בצופים. באותה תקר' פה נענש חיים על-ידי מדריכו בטיפוס על אקליפטוס גבוה, ממנו לא יכול היה לרדת והמדריך נאלץ לטפס אליו ולהרדיו. ב' רשומון יורד טופול לבמה בסולם מגובה של עשרה מטרים וכל ערב רעד מילוא שמא יפחד טופול לרדת, והוא יאלץ לעלות ולהרדיו. . . דרך מקורית להודיע על הולדת בנו, בן בריישיב, מצא שחקן הבימה, שילמה בריישיב. באותו ערב הופיע בריישיב בתפקידו בבניו המזקן, שאחד מפקודיו הקבועים הוא: „יש לי שני ילדים בבית ואשה בהריון!“ בריישיב שינה את המשפט: „יש לי שני בנים ואשתי לדה לי עוד אחד שמשקלו שלושה קילו ומאה!“ מחיאות הכפיים הסוערות של ידידיו השאירו את הקהל, שלא ידע על הולדת הבן, תמה ומופתע. . . רגשי חרטה מוזווים הגיעו השבוע את המחזאי הצעיר יעקב מונדי לצעוק בפומבי בקליפורניה: „בעד 500 לירות מכרתי את נפשי לשטן“! השטן: „פיטר פריי, שקנה את המחזות מהבמאי דן קירד והכניס בהם שניוויים לפי שיקול דעתו, בביימו אותו בתיאטרון . . . זוג זמרים נוסף המתכוון לכבוש את במות הארץ מתחיל השבוע בהופעות ה' טומביות שלו, ברייביה נסית. אילנה רובינא ואריק איינשטיין, הנקראים בצחצח הגפוריים בגלל רוזום בדיוק רב ליהם, מתכוונים להציג מחדש, בלחי הגיר טריסט המוכשר דויד ברייטמן ובניצוחו של אברהם (פסגה) דשא, את כל הקהל הישראלי לו מבטיחים נוסח שירה חדש.

***

המוזמנים לא באו

במרכז הרכילות הדיפלומטית עמד השבוע ראש מחלקת תנועה וסיוור במטה משטרת מחוז תל-אביב, ניצב-מישנה יהודה גיא, שנוכח במסיבת יום חגה הלאומי של אוס' טרליה, בבית השגירי האוסטרלי ג'ון מיל מקמילין. על השאלה בדבר תוכניתו תיו הקרובות, לפיהן עומד גיא לעזוב את המשטרה ולהתמנות לציר אל לשגירי ישר' אלי ראשון בבון, ענה קצין המשטרה: „כן, גם אלי הגיעה שמועה זו!“ . . . יחסו הצונן לרוסית המדוברת שבפי מתור' גמני משרד החוק הישראלי גילה באותה מסיבה שגירי ברית-המועצות, מיכאל בודרוב. כאשר שאל אותו הממונה על מחוז המרכז יהושע (יבסי) גוברניק, הדובר רוסית חוסית מביכטא ישראלי,